

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Sacrорvm Ritvvm, Sev Commentaria In Rvbricas Missalis Et Breviarii Romani

In quibus origo cuiusque Ritus, Causæ historicæ, vel mysticæ, ex maiorum ingenio, Theoria, Praxis, Obligatio, & exquisitus Vsus, additis opportunè Decretis omnibus S. Rituum Congregationis, quàm breuissimiè explicantur

Gavanti, Bartolommeo

Antverpiæ, 1646

De Epistola, Graduali, & alijs vsque ad Offertorium. VI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40214

4 In Quatuor Temporibus, vel alijs quando dicenda sunt plures Orationes cum Prophetis, dicto Kyrie eleison in medio Altaris, renertitur ad cornu Epistola, ubi stans ante librum extensis & iunctis ante petus manibus, & caput Crucis inclinans, dicit, Oremus, **e** Flectamus genua, & illico manibus super Altare extensis, ut seipsum ad Altare sustineat, genuflectit, & sine mora surgens, eadem voce ministro respondente, Leuate, manibus extensis dicit Orationem, ut supra, & in conclusione eas iungit. Dum autem legit Prophetias, tenet manus super librum vel Altare positas, ut mox dicetur de Epistola.

e Flectamus genua.] Habet Microl. cap. 28. ut Oratio, quæ sit cum ieiunio, addita humilitate, sit efficacior, Durand. l. 4. c. 14. Habes ritum genuflectendi, & statim surgendi, ad indicandum, quod propter peccatum in terram delapsi sumus, & per benignitatem Dei reuocati sumus, apud Basil. lib. de Spiritu sancto cap. 2. vbi etiam hunc eundem ritum deducit ab Apostolis.

Duo genua flecti vult Alcocer in

suo Cerimoniali ex vi verborum, Flectamus genua; sed vim non faciunt, quia dum singuli genu, plura genua tunc flectuntur.

f Dicit Orationem.] Populus saltem acclinis esse debet ad Orationem usque ad Per omnia, ex Alcuino cap. de Celebratione Miss. additum est Amen ab Anacleto, ex Hugo de Vitorina lib. 2. cap. 11. de cuius significatione diximus supra titulo 9. num. 17. pag. 30.

5 In Missa solemani cum dicitur, Dominus vobiscum, & Oratio, Diaconus & Subdiaconus stant retrò post Celebrantem. **g** Flectamus genua dicitur à Diacono, à Subdiacono vero, Leuate, illo primùm genuflectente, hoc primùm surgente, **h** Celebrans vero non genuflectit.

g Flectamus genua.] Ad Diaconum spectat, teste Caesar. Arel. Homil. 30. de Gen. flet.

h Celebrans non genuflectit.] Vide supra titulo 17. num. 3. p. 1. pag. 54. Ministri caput inclinant in Oratione eo-

dem modo quo Celebrans; & deceret, ut manus iunctas ijdem tenerent. Neque Diaconus in fine Orationis teneatur dicere submissa voce, Amen; quod quidam putauere: satis enim est, quod à Choro respondeatur Sacerdoti.

De Epistola, Graduali, & alijs usque ad Offer- torium. VI.

i **D**icitis Orationibus, Celebrans, positis super librum, vel super Alias manibus, ita ut palma librum tangant, vel, ut placuerit, librum tenens, legit Epistolam intelligibili voce, & respondetur à ministro, Deo gratias, & similiter stans eodem modo prosequitur Graduale, Alleluia, & Tractum, ac Sequentiam, si dicenda sint. Quibus dictis, Ce-
lebrans

Q 2

lebrans

lebrans si priuatum celebret, ipse met, seu minister portat librum Missalis ad alteram partem Altaris in cornu Euangeli, & dum transit ante medium Altaris, caput Crucis inclinat, & Missale sic locat, ut posterior pars libri respiciat ipsum cornu Altaris, & non ad parietem, sive ad partem eius contra se directam.

ⁱ Legit Epistolam.] De qua docuimus multa tit. 10 pagina 31. vbi etiam de Graduali, Tractu, & Sequentia. Hæc cum sequentibus usque ad numerum quartum exclusuè Ioan. Burchardus habet.

¹ Ad alteram partem Altaris.] Sinistrâ Altaris appellant antiqui hoc cornu, *Microl. cap. 9.* ad Aquilonem, legit

² Locato Missali in Altari, Celebrans redit ad medium Altaris, ibiq. stans iunctis manibus ante pectus, eleuatq. ad Deum oculis, & statim demissis, tum profunde inclinatus, dicit secreto, ^m Munda cor meum, & Iube Domine benedicere, Dominus sit in corde meo, ut in Ordinario. Quibus dictis, vadit ad librum Missalis, vbi stans versus illum iunctis manibus ante pectus, dicit intelligibili voce, Dominus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo. Deinde pollice dextra manus signo Crucis ⁿ signat primo librum super principio Euangeli quod est letturnus, postea seipsum in fronte, ore, & pectori, dicens, Sequentia, vel, Initium sancti Euangeli, &c. R. P. Gloria tibi Domine. Tum iunctis iterum manibus ante pectus, stans ut supra, prosequitur Euangelium usque ad finem. Quo finito, minister stans in cornu Epistola post infimum gradum Altaris, respondet, Laus tibi Christe. & Sacerdos eleuans parumper librum, osculatur principium Euangeli, dicens: Per Euangelica dicta, &c. præterquam in Missis Defunctorum, & nisi celebret coram Summo Pontifice, Cardinali, & Legato Sedis Apostolicæ, vel Patriarcha, Archiepiscopo, & Episcopo in eorum residentijs, quo casu defertur: cuilibet predicatorum osculandus liber, & celebrans tunc non osculatur illum, nec dicit, Per Euangelica dicta. Cùm autem nominatur Iesus, caput versus librum inclinat; & eodem modo versus librum genuflectit, cùm in Euangeli est genuflectendum.

^m Munda cor meum.] Maiori benedictione indiget qui tradit semi-

na Euangeli, quam qui accipit, *Amar. lib. 3. cap. 18.* & quomodo prædicabunt,

bunt, nisi mittantur: Rom. 10. Orat igitur Sacerdos, se mitti à Deo, *Innocent.* loco citato, cap. 38. & similis Oratio habetur in *Liturgia Iacobi.*

n *Signat, &c.*] Scribit *Innocen.* III. cap. 43. de signando libro, & explicat. quasi dicitur: Hic est liber Crucifixi. Dum signatur liber, sinistra manus apponi potest eidem libro, & est vñus cōmuniſſimus: neque signatio hæc dici debet benedictio, ita vt ex hoc titulo ponit debeat sinistra super Altare: quia neque manu fit, sed pollicet tantum; eoque modo, quo Episcopus in Confirmationis Sacramento signat pollice frontem signo Crucis, & manu statim benedit. quæ duo sunt valde diuersa.

o *Postea seipsum.*] Iubet *Ordo Romanus* signa in fronte & pectore tantum, vt se ostendat discipulum Christi, cuius Euangelium non erubescit, & malas cogitationes de corde pellat, *Alcuin.* loco cit. De signo in ore, quo confessio verbi Dei ad salutem fiat, meminit *Honor.* in *Gemma lib. 1. c. 23.* Pollice verò tantum fuit hæc signa, non cum indice & pollice coniunctis in formam Crucis.

p *Gloriatibi Domine.*] Vide suprà, sicuti etiam de principio Euangelij, & de ipso Euangeliō, quæ diximus *título 10. par. 1. num. 6. pag. 35.*

q *Oſculatur principium Euangeliū.*] Tradit *Dion. lib. de Eccl. Hier.* cap. 3. & *Ordo Rgm.* quasi dicamus, per Christum reconciliationem accepimus, *Innocen.* III. d. c. 43. vel ex charitate euangelizauimus, *Durand. lib. 4. cap. 24.* Pacem denique à Christo optamus, deletis peccatis nostris; vnde dicimus, *Per Euangelica, &c.*

r *Cuilibet predicatorum.*] Ob reuerentiam Prælatorum datur eisdem li-

ber osculandus. Si verò plures Prælati æquales interessent Missæ, nulli dabuntur osculandus, nec etiam Celebranti: si plures inæquales, tunc digniori tantum, *Cærim. Epist. l. 1. c. 30.* quia Christus vñus est, quem repræsentat ille qui osculatur librum, vt dicemus in *Mystica expositione Missæ.* aut vñus igitur & dignior osculatur, aut nulus; non duo, ne diuidatur Christus.

Tolerari potest illa consuetudo, qua defertur liber Prælato, continuante Celebrante Symbolum; quia antiquitus, dum Symbolum cantabatur, dabatur Euangelium osculandum toti populo, *Gemma lib. 1. cap. 119.* non autem placet altera, qua Prælatus osculatur librū dicto Offertorio, quando non dicitur *Credo.* abusus est ad breuitatem Missæ introductus. Et Minister quidem defert librum sine vlla reuerentia ad Prælatum; sed, postquam ille fuerit osculatus, libro statim clauso, reuerentiam illi debitam faciet: ille verò tantum, qui librum osculatur, dicere debet, *Per Euangelica, &c.* sunt enim verba osculantis propria, quæ idè omisso osculo omituntur, vt in Missa Defunctorum hoc loco præscribitur.

Ex Decretis Congregationis Cardinaliū super negotia Episcoporum 22. & 28. Aug. 1589. non defertur liber osculandus Vicario Apostolico, neque Commendatario, seu eiusdem Procuratori, ex Decreto S. Rituum Congregationis die 17. Septemb. 1611. neque alijs in hac Rubrica non nominatis, siue facultate Sedis Apostolicæ; Principibus autem magnis ex tolerantia, non autem inferioribus laicis: & illis alius liber deferendus est, non idem ipse Celebrantis, qui proprium eo casu semper osculari debet librum.

3 Dicto Euangelio, stans in medio Altaris versus Crucem, elevans & extensis manus, incipit (si dicendum sit) ^c Credo. cum dicit, in unum Deum, iungit manus, & caput Crucis inclinat: quo erecto, stans ibidem iunctis ante pectus manibus, ut prius, prosequitur usque ad finem. Cum dicit, Iesum Christum, caput Crucis inclinat. Cum dicit, Et incarnatus est, usque ad, Et homo factus est, inclusuè, genuflexit. Cum dicit, simus adoratur, caput Crucis inclinat. Cum dicit, Et vitam venturi saeculi, Amen, ^e producit sibi manu dextra signum Crucis à fronte ad pectus.

^f Credo.] De Symbolo & eius partibus egimus supra tit. 11. pag. 36. Ad ea verba, Et in Spiritum sanctum, non inclinatur caput; sicuti neque ad ea, Patrem omnipotentem; tantummodo in verbo Deum, quod nomen commune est tribus personis; & in verbo, Iesum Christum; de quo diximus supra titulo 5. num. 2. Item, quando dicit adoratur (non ultra, ad sequens verbum conglorificatur) caput inclinatur, ex vi verbi eiusdem.

^g Producit signum Crucis.] Ita Be-

leth cap. 40. ob rationem suprà altam in fine Hymni Angelici. Sed antiqua fidelium consuetudo fuit, vt, cum Symbolum fidei recitarent, in verbis illis, Carnis resurrectionem, frontem Crucis signaculo munirent, testaturque id Ruffinus in expositione Symboli: inde forte translatum fuit signum Crucis ad sequentia postrema verba, vt quasi sigillo Crucis fidei totius professio firmaretur. In verbo Amen iunge manus, ut diximus in fine Hymni Angelici.

4 In Missa solemni Subdiaconus circa finem ultimæ Orationis ^h accipit ambabus manibus librum Epistolarum, deferens illum supra pectus, & facta Altari genuflexione in medio, vadit ad partem Epistole ⁱ contra Altare, & ^j cantat Epistolam, quam etiam Celebrans interim submissa voce legit, assistente sibi Diacono à dextris, & item Graduale, Tractum, &c. usque ad, Munda cor meum. Epistola cantata, Subdiaconus, facta iterum genuflexione Altari in medio, redit ad Celebrantem, & genuflectens osculature eius manum, & abeo benedicitur, præterquam ^k in Missis Defunctorum.

^h Accipit librum.] Comitatus ab uno Acolyto, ait Innocentius III. libro 2. cap. 29. procedit Subdiaconus; sed habetur in Cerimon. Episc. lib. 1. cap. 10. quod Cærimoniario comite procedat ad cantandum Epistolam. comitur autem Subdiaconum à sinistris eiusdem, quod & alias

facit, genuflectens cum eo unico genu; quod semper fit, nisi aliud in Rubricis prescribatur.

ⁱ Contra Altare.] Meminit huius situs Severus Salpitius lib. 3. de Vita sancti Martini: Ante Altare, inquit, astante, qui lectionem sancti Pauli proferret, in dextra vero parte Ecclesie

sæ cantandam esse Epistolam, docet Petrus Antisidior. citatus à Duran. l. 4. cap. 15. nunc cantatur iuxta cornu Altaris, vbi Celebrans legit Epistolam, in plano presbyterij: & est dextra pars Ecclesiæ intrantibus in eam.

y Cantat Epistolam.] Non habet Subdiaconus hoc munus ex consecratione; sed quando à Patribus datum est Diacono, vt cantaret Euangelium, datum est Subdiacono, vt Epistolam, Amalar. lib. 1. cap. 11. soli verò Subdiacono nunc conuenit adeò, vt potius Sacerdos ipse Epistolam legere debeat, quām pati, vt inferior Subdiacono id exequatur, Microl. cap. 8. cap. Si Subdiac. Distinct. 34. in Collerian. Martini Braccar. Si verò infe-

rior cantare velit, ne sacras induat vestes, de quibus loqui videtur Canon; sed superpelliceum tantum, ut hoc eodem titulo infra num. 8. dicitur.

z Oculatur eius manum.] In usus erat apud quosdam, teste Duran. c. 17. fortè loquitur de Romanis. nam Innocentius III. lib. 2. cap. 30. testatur idem de Romana Ecclesia.

a Ab eo benedicitur.] Non in principio, vt Diaconus, Rupertus lib. 1. cap. 36. sed in fine Subdiaconus, quia ante Euangelium lex Moysaica accepit finem in Christo, Innocentius III. cap. 30.

b In Missis Defunctorum.] His Missis non congruunt solemnitates, Durand. vbi supra.

§ Postea idem Subdiaconus accipit Missale Celebrantis, defert ad cornu Euangeli in Altare, & ibi ministrat Celebranti: qui in medio Altaris, submissa voce dicto, Munda cor meum, &c. & deinde lecto Euangeli, quod in fine non osculatur, delato etiam per Diaconum libro Euangeliorum ad Altare, a imponit incensum in Thuriulum. Postea Diaconus genuflexus ante Altare dicit, Munda cor meum, & accipiens librum Euangeliorum de Altari, & petit benedictionem à Celebrante similiter genuflexus in superiori gradu Altaris: & osculata illius manu, praecedentibus Thuriferario & duobus Acolythis cum candelabris accensis de Credentia sumptis, vadit cum Subdiacono à sinistris ad locum Euangeli contra Altare versus populum, vbi Subdiacono librum tenente, medio inter duos Acolyths tenentes candelabra accensa, dicit, Dominus vobiscum, iunctis manibus. Cum dicit, Sequentia, &c. signat librum in principio Euangeli frontem, os & pectus: postea ter librum incensat, hoc est, in medio, à dextris, & à sinistris, & prosequitur Euangeliū iunctis manibus. Interim Celebrans post datam Diacono benedictionem, retrahens se ad cornu Epistola, vbi stat iunctis manibus. Et cum Diaconus dicit, Sequentia S. Euangeli, Sacerdos etiam signat se: & cum nominatur Iesus, caput inclinat versus Altare. Finito Euangeliō, Sacerdos osculatur librum a Subdiacono sibi delatum, dicens, Per Euangelica dicta, &c. & à Diacono ter incensatur. Si sit co-

ram

*ram Prælato in sua residentia, liber defertur ad Prælatum, ut supra,
& ille incensatur, ut in Pontificali. Postea stans in medio Altaris
versus ad Crucem, incipit, si dicendum sit, Credo, stantibus post eum
Diacono & Subdiacono; deinde ad Altare accendentibus, & cum eo
prosequentibus, ut dictum est ad Gloria in excelsis.*

*c Delato per Diaconum libro.] Nul-
lo comite. Comes enim datur Mini-
stris ad aliquid cantandum, aut quan-
do excundum est è Presbyterio.*

*d Imponit incensum.] Eo prorsus
modo, quo in principio Missæ dictum
est. Neque tamen Celebrans inter-
rumpere debet Euangelium, quod
ipse legit, ut ea præstet quæ circa Dia-
conum sunt peragenda; sed hic ex-
spectet finem.*

*e Dicit, Munda cor meum.] Super
primo Altaris gradu altiori hoc dicit:
in quo etiam versus Celebratæ stan-
tem in latere Euangeli, non omnino
cōuersus ad eum, peut benedictionem.*

*f Accipiens librum Euangeliorū, &c.] Iubet Ordo Romanus Diaconum orare
ante Altare, tum petere benedictio-
nem, deinde ab Altari accipere li-
brum, tum à Sacerdote, qui benedi-
cit illi, tacitè dici, Dominus sit in corde
tuo, &c. Hæc eadem Amalar. lib. 3.
cap. 18. docet; Quasi, inquit, de Sion
exeat lex noua, & verbum Domini de
Ierusalem: neque tamen illud prædi-
cetur, nisi post Orationem, & missio-
nem à maiori.*

*Hoc loco commemorandum cen-
seo venerationem adhiberi solitam
libro SS. Euangeliorum in antiquis
Concilij: in quorum sede nobiliori,
& media inter Episcopos collocaba-
tur liber Euangeliorum, ut scribit
Baron. anno 325. & 451. ut scilicet
Christum repræsentaret. Certè liber
Euangeliorum in Altaris medio po-*

situs maiorem habet quam alias ve-
nerationem.

*g Petit benedictionem.] Dicat Dia-
conus, Iube Domne, non Domine. nam
hoc Dei est, illud hominis præclari, ut
probat Baron. Enodio lib. de Miracu-
lis S. Stephani anno 416. sed & san-
cti Hieronymi tempore omnes sa-
cti, & homines alij vocabantur Dom-
ni, solus autem Deus, Dominus. Et
interim Ministri, qui cum Diacono
sunt, genuflexi manent, ex Carimon.
Epist. lib. 2. cap. 8. nisi forte ratione
dignitatis Episcopalis illud ibidem
præscribatur, quod puto verius. &
est in praxi communius, ut coram
Episcopo tantum fiat.*

*h Osculata illius manu.] Nimirum
dextra, Innocen. loco citato cap. 36. hoc
est, gloriam Dei desiderat Diaconus,
de qua Cant. 1. Dexter illius ampler-
xabitur me. Hæc ille.*

*i Præcedentibus Thuniferario, &c.] De Thuniferario, & luminibus, Ordo
Romanus. De luminibns ad Euange-
lium, in signum lætitiae, Hier. aduers.
Vigilantium: ut videlicet Prædictor
præmittat bonam opinionem, & lu-
men operum bonorum, Innoc. III.
cap. 40. lib. 2. Populus etiam, ut cum
fructu audiat verbum Christi, præ-
mittat Orationem, denotatā in Thu-
nibili ardente, & gaudium spiritua-
le in cereis, Durand. lib. 4. cap. 24.
vbi fusiū ille.*

*Quæritur, An ministri peccent
mortaliter, cantando Epistolam, seu
Euan-*

Euangelium, in peccato mortali, affir-
mat *Nazar.* de *Poenit.* d. 6. cap. 1. §. Sa-
cerdos. num. 15. cum alijs, negat *Sua-
rez* 3. par. quæst. 65. artic. 4. caue tibi:
nam de Diaconis ait Paulus 1. *Tim.* 3.
Ministrant. nullum crimen habentes.
Aliqui docent, Subdiaconum sine Ma-
nipulo ministrantem, quia ex officio
non ministrat, non peccare, si in
peccato vel censura ministrat; neque
fieri irregularem, quod non est im-
probabile.

1 *Vadit cum Subdiacono.*] Vadit au-
tem Diaconus portans librum ante pe-
ctus, ex *Cerim. Episcop.* lib. 1. cap. 9.
vt intelligat, Prædicatorem verbi Dei
debere priùs illud habere ante oculos, in corde, & in manibus, quām
in ore, *Rubeus lib.* 2. cap. 33.

2 *In Contra Altare versus populum.*] Antiqui in edito loco legebant Euangeli-
um; quem locum votauit Tribu-
nal sanctus *Cyprianus lib.* 4. *Epist.* 5.
& Pulpitum, lib. 2. *Epist.* 5. quasi in
publico statutum, ait *VV alafr.* cap. 6.
Dieterium, *Basil. Selenczi lib.* 2. de san-
cta Thecla. Analogium, id est, super
quo legitur, *Isidor. lib.* 5. *Orig. Lecto-*
rium, *Anastas. apud. Bulenger. lib.* 3.
cap. 17. Vmbonem Latini, ex eodem
ibidem cap. 18. alij Ambonem, vt in
Sixto, Platina, & Cassiod. lib. 10. *Hist.*
tripar. cap. 4. vel à Græco verbo
akolaiw, hoc est ascendo, ex *Bellarmin.*
lib. 2. de *Missa* cap. 16. vel ab ambien-
do, quia cingit intrantem, *VV alafr.*
cap. 6. vel ab ambiendo, quod locus
illegradibus ambiatur utrumque, *Du-*
randus loco citato; sed Græca vox est,
que pulpitum significat, suggestum, &
locum altum. Primò, vt audiatur ab
omnibus, ex *Innoc. III. cap.* 43. Secun-
dò, quia palam ante oculos omnium,
non in latibulis, vt hæretici, annuntia-

mus Euangelium. Tertiò, quia Christus docturus turbas ascendit in mon-
tem. Quartò, quia eminentissima est
doctrina, *Amalar lib.* 3. cap. 18. Hodie
communiū cantatur ante Altare, sed
contra Aquilonem, inter Altare & po-
pulum, quod idem est, ac contra Alta-
re versus populum: & vsus iam decla-
ravit verba Rubricæ, quæ alioquin vi-
dentur pugnare inuicem, & non pu-
gnant, sed locum, & situm quasi me-
dium indicant; ita vt Diaconus neque
totus sit contra Altare, neque totus sit
versus populum, sed inter utrumque
faciem sicut suam. Causas autem vi-
de suprà num. 1. pagina. 124. Reliquæ
quæ sequuntur patent ex supradictis
num. 2.

3 *In Ter librum incensat, &c.*] Intel-
lige à dextris libri, quæ est illius pars
nobilior; & incensatio fit ad venera-
tionem Christi in eiusdem verbis Eu-
angelicis.

4 *O Oscularur librum.*] Diaconus re-
dit vacuus, vt post prædicationem con-
templationi se dedat, *Durandus supra.*
Liber & Thuribulum reportantur ad
Sacerdotem, quia Christus primus
est & nouissimus, ad quem referenda
omnia, *Innocent. cap.* 48. Sacerdos
osculatur ex amore, & item quia ac-
ceptat verbum Christi, *Durand. ibi-*
dem. incensatur in Sacerdote Christus
in gratiarum actionem, *idem ibi-*
dem, & Ordo Romanus.

Dum cantatur Euangelium, Thuri-
ferarius stabit post Diaconum ad
sinistram eiusdem, *Ord. Roman.* &
agitabit leuiter Thuribulum, eleuata
aliquantulum operculi catenula, ne
ignis extinguitur.

Subdiaconus & Acolythi immo-
biles stabunt, neque capita inclina-
bunt umquam, multò minus genu-

R flectent,

130 Comment. in Rubr. Missalis. Pars II. Tit. VI.

flectent, ut dictum est in tit. 17. num. 4. parte 1. Cærimoniarius post Diaconum stabit.

p. A Subdiacono sibi delatum.] Subdiaconus defert librum apertum ad Sacerdotem sine villa reuerentia, tam Altari, etiam in quo est Sacramentum, quam Sacerdoti, ob reuerentiam scripti Euangeli: deinde clauso libro re-

uerentiam faciet vtrique; & deponet librum super Credentia. Acolythi, finito Euangeliō, deponent candelabra sine mora.

q. Incensatur.] Diaconus in plano medio ter incensabit Celebrantem: qui coram Prælato suo, sicuti non osculatur librum, ita neque incensatur, vt in sequenti textu.

6 Si autem sit prædicandum, Concionator finito Euangeliō prædicet, & Sermone, sive Concione expleta, dicatur Credo, vel si non sit dicendum, cantetur Offertorium.

Hoc loco concionandum est, ex Ordine Romano, ut Concionator sit quasi interpres sancti Euangeli: sed antiquiores post Symbolum concionabantur, ex lib. 8. Constit. Apost. cap. 4.

Si Celebrans concionari velit, sedeat super scamno nudo in cornu Euangeli capite testo, aut sine Casula in pulpito.

Orator Romæ non vtitur Stola su-

per Cottam, ob reuerentiam Papæ, qui extra Sacraenta Stola vtitur. initio Concionis signabit se signo Crucis, quod docuit ex Corippo Poëta Baronius anno 565. Stabant etiam auditores ad Conciones, vti ad Euangeliū, ex Augustino lib. 50. Homil. Homil. 26. non tamen ubique. nam sedebant Att. 13. vers. 14. & apud Clem. lib. 2. Constitut. cap. 57.

7 Cum vero in Symbolo cantatum fuerit, Et incarnatus est, Diaconus accepta Bursa de Credentia, ambabus manibus eam defert eleuatam cum solitis reuerentijs ad medium Altaris, in quo explicat Corporale, & reuertitur ad Celebrantem. Cum non dicitur Credo, Subdiaconus defert Bursam simul cum Calice, ut infrà dicitur.

Quid agendum sit à Celebrante, & Ministris, ad ei verba, Et incarnatus est, dictū est supra par. 1. tit. 17. num. 3. pag. 54. qui vero tempore Symboli stant, ad prædicta verba genuflectant in suis locis versus Altare.

r. Explicat Corporale.] Ita Ordo Romanus; seruatis ijs quæ suprà docuimus initio Missæ priuatae tit. 2. num. 2. pag. 103. Celebrans & Subdiaconus, si ad Altare sint, & non sedeant, patulūm secedant versus cornu Euangeli, vt Diacono venienti quasi mæ-

dium Altaris totum relinquant. Diaconus autem solus cum debitis reuerentijs portat Bursam sine comite, ex Cærimon. Episc. lib. 1. cap. 9 per viam breuiorem ad Credentiam, per longiorem ad Altare.

Porro memorato Incarnationis mysterio, non priùs, extendit Diaconus Corporale pro initio Sacrificij: quia & Christus nonnisi post Incarnationem redemptio per passionem operam dedit, Rubens lib. 2. cap. 45.

8 Si

De Offertorio, & alijs vsque ad Canonem. 131

Si quandoque Celebrans Cantat Missam sine Diacono & Subdiacono, Epistolam cantat in loco consueto aliquis Lector superpelliceo induit, qui in fine non osculatur manum Celebrantis: Euangelium autem cantat ipse Celebrans ad cornu Euangeli, qui & in fine Missae cantat, Ite missa est, vel, Benedicamus Domino, aut, Requiescant in pace, pro temporis dineritate.

Antequam definiretur, quod Subdiaconatus esset Ordo sacerdotum, cantabat Epistolam Lector, ut colligitur ex Clem. lib. 8. Const. c. 28. & Conc. Carthag. IV. cap. 8. & cap. Lector. Dist. 23. Lege corum lib. 6. cap. 28. Adde præterea, quod in hac eadem Missa Celebrans dicit Kyrie in cornu Epistolæ, ut in alijs solemnibus. item, Humiliate capita, sed versus Altare, ut dicitur in Joan. Langbeccrucium in Spec. Canonico Rubr. propria Fer. 4. Cinerum.

De Offertorio, & alijs vsque ad Canonem. VII.

I **D**icto Symbolo, vel, si non sit dicendum, post Euangelium Celebrans osculatur Altare in medio, & iunctis manibus ante pectus, ibidem a manu sinistra ad dextram (ut dictum est supra) vertit se ad populum, extendens ac iungens manus dicit, Dominus vobiscum, & iunctis manibus reuertitur per eamdem viam ad medium Altaris, ubi extendens & iungens manus, caput quia Crucis inclinans, dicit Oremus, tum iunctis ut prius manibus ^t dicit Offertorium: & omnia quæ usque ad finem Missæ in medio Altaris dicenda sunt, dicit ibidem stans versus ad Altare, nisi ubi aliter ordinatur.

Hac eadem, & quæ sequuntur ad finem usque Missæ priuatae, sunt ferè verba ipsius Burchardi, ut initio diximus. ^s Dicit Offertorium.] Lege tit. 12. supra numero 1. in prima parte, pagina 40.

2 **D**icto Offertorio, ^t discooperit Calicem, & ^u ad cornu Epistole servit, & manu dextra amouet paruam pallam de super Hostiam, accipit Patenam cum Hostia, & ambabus manibus usque ad pectus eam eleuatam tenens, oculis ad Deum eleutatis, & statim demissis, dicit, Suscipe sancte Pater, &c.

^t Discooperit.] Velum plicatur à Ministro, & deponitur prope Tabellam Secretatum ab eadem parte Altaris ubi Calix, ne super Corporale aut extra illud remaneat non plicatum; quod, cum neque à Sacerdote

plicari conuenire videatur, plicetur à Ministro: & est ritus laudabilior. idem, explicato manutergio, in eadem parte collocabit ibidem pelliculam cum vrecolis.

^u Ad cornu Epistole.] Nullum mysterium:

R 2